

tað mátti latið seg gjørt at fingið eitt annað skil uppá hetta; tí um tað ikki skjótt verður steggað við torvskurði í undirhaganum her í Havnini ella har, tað kann teinkjast, at traðir verða innlagðar í tí nærmastu framtíðini, verður tað heilt ógjørligt at velja úr nýggjum hjá Havnamonnum tey komandi árin, uttan so er, at teir fara at leggja inn uttanbíggjahaga, og tað man ivaleyst fara at føra við sær mangan trupulleikan.

Hevði tað tí ikki verið beinast at steggað við øllum torvskurði innanfyri eitt víst mark í haganum? Tó soleiðis, at teir menn, ið soleiðis mistu torvheidar, fingi útlagðar nýggjar t. d. norðuri í Havnardali, í Kirkjubøgaganum, Velbastaðhaganum, Hoyvíkshaganum, Sundshaganum og annars í teim høgum, ið liggja nærhendis Havnini. Tað er jú alt kongsgóðs, so tað hevði ivaleyst kunna latið seg gjørt, um rætt varð athorði. Tað vil ið hvussu er verða lættari enn at fáa dyrkilendi. Tað er nú eisini so, at tað er mangur maður her í Havnini, sum als ongur torvheidar eigur, og tíðin er ivaleyst inni nú til at fáa lagt út nýggjar heidar, eins og gjørt hevur verið fyrr.

Sjálvandi vildi tað verið óhøgligari at haft torvið longri burtur, men tað kundi botst eitt sindur uppá tað, tá Oyggjavegurin kemur, eisini kundi Sundsvegurin verið longdur, og stytri torvvegir kundu verið gjørdir frá hovudvegnum inn í teir áður nevndu hagar.

Um hetta fekt í lag, vildi tað haft stóran týðning fyri teir menn, ið fáast við nýðrykan og fyri teir, sum ætla sær at leggja trøð inn.

Havnamaður.

Nylagte Æg

købes.

Firma S. Mørk,
Vestmanhavn.

Der skal nok blive hjulpet!

En Udtalelse af Statsminister Stauning.

»Berlingske Tidende« hevði seinasta leygardag eina grein um hin fíggarliga standin í Føroyum. Síðani prentar blaðið upp eina samrøðu við síðsta amtmann okkara, Ringberg, og endar við einum »uttalisi« av Stauning. Hetta seinasta loyva vit okkum at prenta uppáftur:

Vi forelagde i Aftes de alarmerende Efterretninger fra Thorshavn for Statsminister Stauning, som i den Anledning udtalte:

— Det har længe været klart herhjemme, at Forholdene paa Færøerne er meget vanskelige. Der er jo allerede ved vedtagne Love paa Rigsdagen ydet en betydelig Hjælp, bl. a. til Fiskeriet, hvor der er givet forskellige Bevillinger til Udrustning o. lign. og der er ogsaa gennem Fiskeribanken ydet en ret betydelig Hjælp til Rederne. Regeringen er i høj Grad opmærksom paa Forholdene, og jeg har for nylig staaet i telegrafisk Forbindelse med ledende Kredse deroppe. Situationen er jo saa vanskelig, fordi Færøerne i Realiteten kun har et Erhverv, men det er givet, at der fra dansk Side vil blive gjort saa meget som overhovedet muligt for at hjælpe.

Stene for Brød.

Vær venlig og giv Plads for følgende Linjer:

Ved sidste Lagtings Samling blev der indsendt her fra Vestmanhavn et Andragende om at faa Dispensation for et Hvalseselskab fra Norge, som vilde drive Hvalfangst fra Vestmanhavn. Dette Andragende blev anbefalet af Arbejderforeningen her og Kommunen samt de omliggende Bygder, og Befolkningen var glad for, at der

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

N. I. O. G. T.

heldur, um gott veður verður, almennan fráhaldsfund inni á Varmakalldeicið komandi sunnudag tann 24. mai kl. 2½ em.

A. Samuelsen, fólkatingsmaður, og Simun av Skarði, háskúlastjóri, o. a. halda roðu.

Havið Songbók Føroya fólks við.

maaske her var en Udvej at øjne i disse meget vanskelige og trange Tider, vi havde, og som desværre er blevet endnu værre, idet Sydlandsfiskeriet helt er slaaet fejl. Ja, efter hvad man kan huske frem i Tiden, har Færøerne ikke oplevet en værre Tid. Men alt dette viste sig ikke vedkomme Lagtinget, d. v. s. de Partier i Lagtinget, som ødelagde foran anførte Foretagende, men det kan ikke være ude med dette. I sin Tid blev der ødelagt et lignende Forsøg, da Italienerne søgte om Tilladelse at stationere en Trawlerflaade ved Færøerne. Den Gang var Tiderne maaske ikke saa vanskelige som nu, og af den Grund lod man det passere saa godt som upaatalt. Men dette her kan ikke passere upaatalt. Hvad har Sambands- og Selvstyrepartiet nu at byde Befolkningen, som kan erstatte det, de ødelagde ved at afvise Ansøgningen fra Vestmanhavn. Et Svar udbedes.

Ifald dette Foretagende kom igang, da vilde der komme ikke faa Tusind Kr. i Lagtingskassen, nogle Tusinde til Vestmanhavn Kommune og ikke saa faa Tu-

sinde til den arbejdende Befolkning — og saa alle de mange Munde, som dette Foretagende vilde mætte i Sommerens Løb og ikke at forglemme den gode Føde, man kunde faa til Vintren, ja maaske til flere Vintre. Der maa gøres noget.

Den arbejdende Befolkning paa Færøerne maa og skal vide, hvorledes de forskellige Partier i Lagtinget, som den har indsat som sine Tillidsmænd, arbejder og belønner den Tillid, der er dem vist.

Med Tak for Optagelsen.

En Fisker.

Hvorfor kommer Øjenlægen ikke til Vestmanhavn?

Hvorfor kommer Øjenlægen ikke til Vestmanhavn?

Er der nogen Bygd, der trænger til Øjenlæge, er det Vestmanhavn. Og i disse daarlige Tider vil det være svært for Befolkningen her at bekoste en Tur til og Ophold i Thorshavn, da Fiskeriet her som alle andre Steder er slaaet fejl i Aar, og en Del Fiskere heller ikke endnu har faaet deres Penge fra sidste Aar. Af den Grund kan man vel forstaa, at de har svært ved at klare sig økonomisk. Naar de maaske ogsaa hertil vil komme til at miste Helbredet, er det mere end haardt nok.

Vestmenningur.

Bekendtgørelse.

Fra og med Mandag den 25. Maj lukker vore Mælkeudsalg Kl. 6 Aften. Aftenen for Søn- og Helligdage dog først Kl. 8.

Havnar mjólkafelag.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning & Margarinfabrik.

Fólkafund

er ætlan at halda um víðrar, annan hvítusunnudag kl. 2 á Velbastaðar hálsi.

Um alt gongur sum ætlað, byrjar J. Dahl próstur fundin við gúðligari roðu. Hinir roðararnir verða J. Patursson, Mikkil á Ryggi og H. A. Djurhuus.

Ungmannafelagið Sólar Magns vegna.

Páll Patursson.

Innflutningsspurningurin

Leygardagin hin 16. mai í ár gremur »Tingakrossur« seg ógviliga illa um tann stóra mismun, sum er millum innflutning og útflutning av vorum til og úr Føroyum.

Statistikkur er helst eingin; hvat skulu Føroyingar nýta slíkt til? Hevði Statistikkur verið, so sást tað gjølla, hvussu nógv meira, ið inn kemur til landið, enn tað ið út verður flutt; men her á landi verður sjálvandi ikki hugsað um slíkt — fyrr enn nú, ið alt treingir, og bankar og sparikassar eru tomdir. Nú er nakað seint. Men betri seint enn aldri.

Fyri 10 árum síðani lögdu Íslendingar band á innflutningin, so einki skuldi innførast uttan neyðsynjarvørur. Hvi gjørdi Føroyingar ikki tað?

Nú má tað gerast, og eg vil mæla til, at tingið tekur hetta mál til viðgerðar í heyst, tó nú er heldur seint. Tað er gleðiligt, at »Tingakrossur« hevur eyguni opin fyri hesum, so kunnu vit vóna, at sjálvstýrisflokkurin sum heild tekur væl undir, tá hetta málið kemur fram á ting.

J. H. Danbjørg.

8) Heðin Brú: Smásøgur.

Tróndur við Liða.

Tróndur er ikki tann maður, at hann gongur fyri einki um dagarnar. Tú hittir hann seint, tú hittir tíðliga, alt tað sama, hansara hendur eru ikki í frið. Er tað standandi, so er hann í bønnum; annars hongur hann í rokkinum.

»Hann hevur ikki ull til allan veturin.«

»Allan veturin, eg sigi, hann er í bønnum hvørja løtu.«

»Sum hann lystir, so er kveldini tað og óveðursdagar árið runt.«

»Geman í, men so er altíð eitthvert at triva í, smíð og okkurt sovorið.«

»Tað man vera tað smíðið!«

»Ja, ja, skal ein leypur ella hakafótur gerast, so ger hann tað sjálvur, og eru tað einar tuflur, so hevur hann heldur ikki bønafólk til tað.«

»Eg hoyri, eg hoyri; eitt kveldið, eg var inni har, sæt hann og stíkaði strá.«

»Hygga har, nógv er; mettur hevur hann á rossunum, hvør heldur tú, leggur tær? Og er einki fyri hond, so fírnast hann ikki fyri at triva í eina ermu.«

»Tað er vorðiðsum; men ikki veit eg, hvi hann kýtir seg so. Hvør skal taka alt eftir hann?«

»Dóttirin.«

»Hah, dóttirin, tað turkatræið.«

»Hon skal liva fyri tað.«

»Ája, hevði hon ikki fingið inn í munnin, um tvey ikki raka soleiðis inn undir seg. — Tey nýta ikki tí at leika so í, gifta fáa tvey hana ikki.«

»Hver veit, um hon ikki vil giftast.«

»Tú stendur og vevur; er tað ikki fyri hvønn mann, at hetta gongur mennigalið, smáttsignað.«

»Íðan, so kemur maðurin einaferð. Væl er hon ikki so andlitsfrið sum onkur annar; men eitt dygdar-fólk, veit eg. Og árinu eru ikki so nógv. Hvat er hon, eini tretivu?«

»Lika skamminum veit eg; ongið havi eg torgað hana gentuna; so hóvligt, at hundarnir mugu spýggja.«

Tróndur veit einki av hesum, at tvey letivætti standa hendur í hupp og sleya um hann niðri við lækjuna. Gamli hyggur ikki uppúr har oman fyri Gryvjuna. Har hevur hann ligið í einum urðarkálva og morlað í allan vetur, eitt óteki, ið lá eftir innan ímillum; eingin hevði nakrantíð hirt at tikið hondina í tað. Men ikki veit eg, síðsta heyst varð Tróndur eigarmaður av tí; so fór hann í holtur við tað, nú var jólaaftan, og so mikið hevði gamli knógvað, at nú var tað búr.

Hann blakar grótleypin av sær og setir seg niður. »So, nú verður sum er. Tað var í Guds eiður, eg datt á hetta, so varð tað ikki trøll hjá mær korti.« Hann skógvar kollin aftur á »nakken« og tekur sær

ein kardústelk út úr ermuni: »So fer hann at leita í vestlummanum eftir pipuni. «Ha, er tú ikki her? — — — Eg eri tann burturskitturin, ið eri. Havi eg nú eisini beint mær fyri pipuni. Hvussu er hetta vorðið, her er ikki seiðin heil eftir,« hann hyggur at lummanum, ið hongur botnaleysur niður úr vestinum. »Nei hygg, hvar ið spottið liggur og hoyrir hvørt orð. Tað var fyri neyðini, hon ikki var burtur.« Ája, hann stingur sær uppí og hann stingur fast; til síðst ger hann tummulin vátan á tunguni, trygðar hann væl niður á rokan og snarar eitt sindur á, eh — — —! so setir hann sær fatur í spennu og festir í. Tað sjárrar í pipuni, og hann verður undarliga smalur í andliti hvørja ferð, hann sygur á. Pah, pah, pah, roykbólkanir koma dattandi. »Mær tykir ogn í tær, stakkal,« sigur hann við pipuna.

Kveldið er rættiliga komið. Hesin grønguli kulda-liturin stendur í erva, tað er hvitt av frosti um bæn og árnar lokaðar. Vikin er ein sorti ell sum hon er. Og so hvølt: runið undir bakkanum og barnagangurin har niðri á grind er so undarliga tætt hjá at hoyra.

Tróndur er í góðum hýri. Tað er ein stuttleiki at sita soleiðis og hvíla eina løtu, nú tá liðugt er. Hann hevur sett seg so væl í sæti á teirri ovastu bríkini. Grótleypurin liggur við fetlinum niður, so situr hann omaná og styðjar ryggin móti botninum.

Sum hann situr har, er hann ongum likari enn einum av teim forniskum, onkrum ið er órógvaður har í urðini og nú hevur sett seg á tollirnar hjá sær eina løtu, áðrenn hann heldur í fjøllini. Albog-